

pohlavního ústrojí a v podpaží dochází i k prvnímu krvácení z pochvy. Tomu se říká menstruace neboli menses. Krvácení může být zpočátku nepravidelné, později se ale opakuje pravidelně ve 28denních intervalech, říká se mu proto také měsíční krvácení neboli měsíčky. Oč jde při menstruaci? Je to pravidelně se opakující děj, kdy pod vlivem ženských pohlavních hormonů, které se tvoří ve vaječnících, narůsta výstrelka uvnitř dělohy tak, aby byla schopna přimout a žít oplozené vajíčko. Pokud ale vajíčko oplodněno není, dochází k hormonálním změnám, díky nimž se děložní výstrelka začne odlučovat – to je spojeno s krvácením. S krví odchází i neoplozené vajíčko, které ovšem nemůžeme pouhým okem vidět. Je velké asi jako špendlíková hlavička. Během menstruace se odloučí veškerá sliznice v děoze a celý cyklus se pak znovu opakuje. V případě, že je vajíčko oplozeno, uhniždí se v děoze a k menstruaci nedojde.

?

Kontrolní otázky

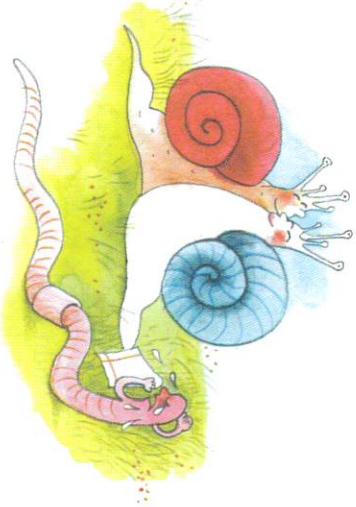
1. *Kolik vajíček se za život ženy uvolní z jednoho vaječníku?*
2. *Co je ovulace?*
3. *K čemu slouží vejcovody?*
4. *Co je děloha a co ji spojuje se zevními pohlavními orgány?*
5. *Kolik spermií se vytvoří ve varleti za 24 hodin?*
6. *Jaká je funkce nadvarle a prostaty?*
7. *Co je ejakulace?*
8. *Co je puberta a jaký je rozdíl mezi pubertou dívky a chlapce?*
9. *Jaký význam mají měsíčky?*

Záhada oplození

Ke vzniku nového života je u dvoupohlavních živočichů, ke kterým na nejvyšším stupni vývoje patří i člověk, nutné spojení vajíčka se spermií. Tomuto spojení říkáme oplození a způsobu, jakým k oplození dochází, říkáme páření.

S pářením se můžeme setkat už u hlemýzdě zahradního, ačkoli jde o živočicha obojetného, který má jak samičí, tak samčí pohlavní orgány. Přesto se tito živočichové spojují svým zevním pohlavním orgánem a vyměňují si navzájem spermií. Uvnitř těla hlemýzdě vniká spermine do vajíčka a tím dochází k oplození. Podobně tomu je i u škeble, která však bývá již odděleného pohlaví. U členovců a hmyzu, kteří jsou dvoupohlavní, už rozehnáváme podle určitých znaků samičku a samečka. Často můžeme vidět dva motýly pevně spojené svými zadecky. Jde o páření, kdy sameček vypouští do těla samičky spermie, a tím umožňuje v jejím těle oplození. Jde tedy o oplození vnitřní.

K vnitřnímu oplození, které je umožněno spojením zevních pohlavních orgánů, dochází u plazů, ptáků a savců. Existují však i dvoupohlavní živočichové, u nichž dochází k oplození mimo tělo samičky.

Jsou to ryby a obojživelníci. Při párení u ryb, kterému říkáme tření, nedojde ke spojení zevních pohlavních orgánů, ale samička vypouští vajíčka – jikry – do vody a sameček je bezprostředně poté pokrývá hustou bílou tekutinou, obsahující pohyblivé bunky – spermie. Ke spojení vajíčka a spermie dochází ve vodě, mimo tělo samičky.

U savců, a tedy i u člověka, umožňuje pohlavní spojení pohlavní úd, který se zavede do pochvy. Pochva vede od zevních pohlavních orgánů na povrchu těla k vnitřním pohlavním orgánům – děloze a vajíčníkům. U zvířat vyvolává potřebu párení pohlavní pud. U člověka, který má nesrovnatelně vyvinutější mozek, hraje vedle pohlavního pudu velmi důležitou úlohu i rozum.

Při sexuálním vzrušení se hromadí ve zvláštních houbovitých tělesech pohlavního údu krev. To vyvolává jeho zvětšení a ztruhnutí – dochází ke ztropení neboli erekci. Lidově se říká, že se pohlavní úd postaví. Zavedení pohlavního údu do pochvy se u člověka nazývá pohlavní styk nebo také soulož, odborně koitus.

Při prvním pohlavném styku dochází u dívky k protřízení panenské blány – k tzv. defloraci. Zpravidla to bývá provázeno bolestí a slabým krvácením. Jen výjimečně je krvácení silnější a vyžaduje lékařské ošetření. Některé dívky naopak při defloraci nekrvácejí vůbec. Zcela ojediněle může být panenská blána tak pevná, že její protřízení při pohlavním styku není možné a každý pokus o zavedení pohlavního údu do pochvy působí dívce značnou bolest. Pomoc je zde velmi snadná – jednoduchým lékařským zákrokem při znečitlivění se panenská blána naštříhne a další pohlavní život je pak už zcela přirozený a bez problémů.

U muže dochází při pohlavném styku k výroku semene – k tzv. ejakuaci. Semeno – sperma, které obsahuje desítky milionů spermí, se hromadí v pochvě. Odtud se každá spermie musí vydat sama na dlouhou cestu. Pomoci svého bicílku putuje vzhůru děložním hrdlem do děložní dutiny. Zajímavé je, že některé spermie se mohou v děložním hrdle zastavit a odpočívat tady i dva dny a pak opět pokračují ve své plavbě. Armáda spermí někdy hlenem hrdla propluje snadno, a to v den uvolnění vajíčka – v den ovulace, jindy se musí tímto hlenem doslova probojovávat a někdy jím neprojde vůbec. Když se spermie dosanou do dělohy, jsou zhruba v polovině své cesty, která směřuje do vejcovodu.

Stěny vejcovodu jsou pokryty miliony jemných pohybujících se rásinek. Vnění rásinek vyvolává proud, který unáší vajíčko směrem do dělohy, z pohledu spermie je to vůk protiproud, který musí pracně překonávat. I ve vejcovodu se mohou spermie zastavit a čekat na vajíčko. Jen ty spermie, které se dostaly do vejcovodu, tedy ty nejzdatnější, mohou vajíčko

oplodnit. Z mnoha milionů spermí, které se při pohlavním styku a při ejakulaci vydávají na dlouhou cestu, se jich jen několik set dostane až k vajíčku.

Ve vejcovodu se tak sejde největší lidská buňka – vajíčko – s tou nejmenší – se spermii. Spermie obklípí vajíčko, narážejí do něj, až nakonec jedna z nich obal vajíčka prorazí a pronikne dovnitř. Jen tato jediná spermie, která zvítězila v dlouhém a namáhavém závodě, se pak může podlet na vzniku nového člověka. Spermie uvnitř vajíčka ztrácí svůj bicíl, který nyní již nepotřebuje, obal její hlavičky puká a obsah hlavičky – genetický materiál – se dostává do vajíčka. Genetický materiál neboli geny jsou struktury, které přenášejí dědičné vlastnosti. Oplozené vajíčko se začíná ihned dělit, a to cím dál rychleji.

Asi po 4 dnech cesty vejcovodem dospěje do děložní dutiny. Ovšem zdaleka ne ze všech oplozených vajíček se vyvine dítě. Ve skutečnosti jich více než 60 % zahyne a při menstruaci odejde spolu s krví z těla ženy.

Proč jsem vám oplození popsal tak podrobně? Chrtěl bych, abyste si uvědomili, že oplození a vznik nového života není nic jednoduchého. Ze je to zárazk přírody, kterého bychom si měli vážit.

?

Kontrolní otázky

1. Jaký je rozdíl mezi párením a oplozením?
2. Co je to pohlavní styk a co ho umožňuje?
3. Co je deflorace a co ji provází?
4. Popište cestu spermie k vajíčku.
5. Co jsou to geny?